

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

آرشیو

نگاه «۳۶۰ درجه» به سیل

جدیدترین قسمت از برنامه تلویزیونی «۳۶۰ درجه» به حادثه سیل در برخی استان‌های کشور، دلایل و خسارات ناشی از آن می‌پردازد. به‌گزارش جام‌جم، وقوع سیل در روزهای ابتدایی سال ۱۳۹۸، تعطیلات نوروزی را برای بسیاری از ایرانیان تلخ‌کرد و خساراتی را به همراه داشت. این سیلاب‌ها که

گفت‌وگو با سارا صوفیانی، بازیگر سریال روزهای بی‌قراری

تجربه مادری قبل از مادر شدن

ادامه از صفحه ۵

❖ در مواجهه با سارا در فصل دوم چه برداشتی از شخصیت‌تان داشتید، زیرا در فصل جدید باید روی‌بکر زندگی سارا می‌شدید و هم‌نقش‌آلما، مادر سارا را بازی می‌کردید؟
شما در پایان فصل اول سریال هم دیدید و در دیالوگ‌هایی که میان او و رها (الهام حمیدیان) اردو بدل می‌شود، متوجه شدید سارا به این دلیل با فرهاد ازدواج‌کرد که زن دیگری وارد زندگی دوستش نشود و از سوی دیگر به رها می‌گوید که هرگز زن و شوهر با فرهاد نبودند. بعد از آن سارا از فرهاد جدا می‌شود و زندگی دیگری را شروع می‌کند. کاراکتر سارا را خیلی دوست داشتم، چون زندگی‌اش با پیچیدگی‌های زیادی همراه بود و همین باعث می‌شد من به عنوان بازیگر در موقعیت‌های حسی مختلف قرار بگیرم. به همین دلیل به لحاظ حسی با این کاراکتر همذات‌پنداری می‌کردم. علاوه بر آن صبر و تحمل سارا را در مواجهه با مشکلات برایم جالب بود. البته او به دلیل فراز و نشیب‌های زندگی، درگیر غم و غصه هم می‌شد، زیرا متوجه

می‌شود فرزند واقعی پدر و مادرش نیست و باید به دنبال هویت گذشته خودش بگردد.

همه این موارد یعنی دعوت شدن من به عنوان بازیگر به چالش و نقش را برایم جذاب‌تر می‌کرد. همچنین در سکانس‌های فلاش بک باید نقش آلما، مادر سارا را هم بازی می‌کردم که

بالحن ترکی صحبت می‌کرد. راستش نقش آلما هم برایم خیلی متفاوت بود. در مجموع سارا و آلما دو مادر متفاوت هستند. سارایی که مجبور می‌شود از همسرش جدا شود و از دختری که بزرگ کرده، به دلیل شرایط زندگی فاصله بگیرد و آلمایی که زندگی سختی داشت و در شرایط سخت انقلاب همسرش کشته می‌شود و به ناچار باید در تنهایی بچه اش را به دنیا بیاورد و در انتها هم سرزای می‌برد.

ضمن این‌که آلما یک زن مبارز و انقلابی بود که برای زندگی اش هم تلاش زیادی کرد. البته من مادر نیستم، اما باید در این سرنوشت‌های مادر متفاوت را بازی می‌کردم. بنابراین تجربه چنین حسی برایم، هم جالب بود و هم دوست داشتنی.

❖ شما در این سریال با آوای ترکی شخصیت آلما را بازی می‌کنید، آیا نسبت به گویش ترکی شناخت داشتید؟

اصالتاً خانواده‌ام ترک هستند. به همین گوشم با آوا و گویش ترکی آشنا بود. به همین دلیل کار سختی نبود. اما اولین بار بود که با آوای ترکی در یک سریال تلویزیونی صحبت می‌کردم.

❖ بعد از این‌که مرجان (افسانه بایگان) وارد زندگی سارا می‌شود و حقیقت ماجرا را می‌گوید سارا دچار شوک می‌شود، مخاطب با سردی چهره این شخصیت رو به رو می‌شود و این سردی بیش از اندازه در چهره سارا نمایان است. چرا سارا این میزان سرد است؟

این سردی تعمدی بود و طبیعی است وقتی متوجه می‌شود پدر و مادر واقعی اش آنهایی نیستند که تا امروز فکر می‌کرد، دچار شوک شود. بعد از صحبت با تهیه‌کننده، کارگردان و نویسنده تصمیم گرفتیم در قالب این سردی، شوک سارا را نسبت به اتفاق زندگی اش نشان بدهیم.

❖ چرا سارا بعد از شنیدن این اتفاق، حتی یک دیالوگ هم نندارد و فقط چهره سرد او در تصویر

به‌واسطه بارش‌های فراوان بهاری شکل گرفت، استان‌های غربی و جنوبی ایران را درگیر خود‌کرد و شهرستان‌هایی نظیر آق‌قلا، گمیشان، پلدختر و... را زیر آب برد. این قسمت از برنامه «۳۶۰ درجه»، ضمن بررسی کارشناسی دلایل وقوع سیل، نگاهی جامع به فرآیند امدادرسانی، جمع‌آوری کمک‌های مردمی و اختصاص

دیده می‌شود؟ حتی این سردی به حدی است که مخاطب را انیت می‌کند.

به نظرم این سردی درست و سر جایش است. برای این صحنه دیالوگ نوشته شده بود، اما بعد از مشورت با تهیه‌کننده، کارگردان و نویسنده تصمیم گرفتیم که دیالوگ‌ها برداشته شود. وقتی یک نفر با اتفاق غیرمنتظره‌ای رو به رو می‌شود، طبیعی است زبانش بند می‌آید. شوک سارا هم چیز کمی نیست و کاملاً هم طبیعی است حرف نزد و فقط چهره مات زده و سرد او دیده شود. برای مخاطب هم این‌گونه باورپذیرتر است که سارا را ببیند و بر خلاف نظر شما باید بگویم که این واکنش درستی از سارا است که در تصویر دیده می‌شود.

❖ اما سردی چهره سارا خیلی زیاد است، فکر نمی‌کردید شاید مخاطب او را پس‌بزند؟

نه، اصلاً این طور نیست و مخاطب سارا را باور می‌کند. وقتی کسی دچار شوک بزرگی شود چنین واکنشی دارد. ضمن این‌که شما می‌بینید بعد از این‌که تا حد بسیار کمی از شوک خارج می‌شود، دسته‌گل می‌خرد و به خانه می‌رود. و همه اینها یعنی واقعیت زندگی. من باید سارا را به‌گونه‌ای خلق می‌کردم که برای مخاطب قابل لمس باشد.

علاوه بر آن سارا زندگی‌اش پر از اتفاقات مختلف است که او را با چالش‌های بسیاری رو به رو می‌کند و همین باعث می‌شود در موقعیت‌های زیادی قرار بگیرد و نسبت به آن موقعیت‌ها هم واکنش دارد.

❖ به لحاظ حسی کدام یک از موقعیت‌های سارا شما را برای بازی با چالش فراوانی روبه‌رو کرده که برایمان بگوید؟

صحنه‌ای که مرجان درباره داستان زندگی سارا می‌گوید. در حالی که سارا رو به روی او نشسته است. همچنین وقتی عموی سارا هم حرف‌های مرجان را تایید می‌کند و پرده‌از این راز بر می‌دارد، این لحظه از من انرژی زیادی گرفت. البته سارا سکانس‌های حسی زیادی داشت و در موقعیت‌های سخت قرار می‌گرفت. اجرای این صحنه‌ها، فشار زیادی به لحاظ روحی روی من می‌آورد و سخت بود. اما این سختی را دوست داشتم.

❖ شما در صحبت‌هایتان اشاره کردید که هنوز صاحب فرزند نشده‌ید و مسلمانا سخت است وقتی تجربه مادر شدن را نداشته‌ید و در سریال تلویزیونی روزهای بی‌قراری ایناگر دو مادر متفاوت بودید.

مادر بودن یک حس غریزی است و ناخواسته در وجود هر زن نهفته است و زمانی‌که مادر می‌شود این حس از نهفته بودن خارج می‌شود. بنابراین این حس هم در من وجود دارد. به هر حال بازیگر برای هر نقشی با

کمک‌های بلاغوض از سوی دولت به سیل‌زدگان دارد.

«۳۶۰ درجه» مجموعه مستندهای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی است که با توجه به اتفاقات و سوزنه‌های مهم هر هفته با تهیه‌کنندگی و کارگردانی محمدهای نعمت‌اللهی، جمعه‌ها ساعت ۲۱ و ۳۰ دقیقه از شبکه مستند سیما پخش می‌شود.

موقعیت‌های متفاوتی روبه‌رو می‌شود و باید کاراکترهای متفاوت را خلق کند که هرکدام از آنها هم ویژگی‌های خودش را دارد و ممکن است در زندگی عادی اش هرگز در چنین موقعیت‌هایی قرار نگرفته باشد و این یعنی جادوی بازیگری.

❖ برای نقش‌هایتان هم مابه‌ازای واقعی داشتید؟

برای نقش سارا مابه‌ازایی نداشتم، اما نقش آلما برگرفته از اطرافیانی بود که در خانواده هم‌سرم دیدهام.

❖ شما در دانشگاه هم تدریس می‌کنید. بازیگری برایتان تا چه میزان اولویت دارد؟

من دکتری تاریخ اسلام دارم و در دانشگاه تدریس می‌کنم. معمولاً بازیگری کار دوم من است و اگر پیشنهاد داشته باشم و نقش را دوست داشته باشم و جذبم کند، حتماً بازی می‌کنم و در غیر این صورت ترجیح می‌دهم که در دانشگاه تدریس کنم. هر نقشی را نمی‌پذیرم. مگر آن‌که دوست داشته باشم.

❖ چرا فقط در کارهای همسران بازی می‌کنید؟ یعنی کارهای دیگر سازندگان آثار نمایشی را دوست نداشته‌ید و جذب‌تان نکرده است؟

من ده سال است که با آقای شریفی ازدواج کردم و از ۱۲ سالگی تا ۲۳ سالگی در تئاتر بازی می‌کردم، حتی در بیست و هفتمین جشنواره تئاتر فجر در تئاتری با محوریت شهید برونسی نقش محوری بازی کرده بودم و تقدیر شدم. من مقوله تدریس و بازیگری را کنار هم می‌بینم و اگر با نقش ارتباط برقرار کنم، حتماً بازی می‌کنم.

❖ پس اصراری هم ندارید در همه کارهای همسران بازی کنید؟

نه، اصلاً. اگر نقش مناسب باشد به من پیشنهاد می‌دهند. من هم در همه کارهایی که آقای شریفی ساختند، بازی نکردم و مشکلی هم ندارم.

❖ بعضی‌ها می‌گویند قصه مجموعه روزهای بی‌قراری تکراری است. در این باره چه نظری دارید؟

من با این نظر موافق نیستم. به هر حال کلیت همه قصه یک فصل مشترک دارد. اما آنچه اهمیت دارد شیوه روایت است. ما در فصل دوم سریال روزهای بی‌قراری تعلیق‌هایی می‌بینیم که برای مخاطب جذاب است؛ ضمن این‌که به شما پیشنهاد می‌کنم که تا انتها قصه را دنبال کنید، چون از اواسط قصه او زیادی می‌گیرد. به نظرم زود قضاوت نکنید. اتفاقاً در فصل اول هم ماجراهایی رخ داد که در نهایت مخاطبان و منتقدان غافلگیر شدند. به همین دلیل باید با صبوری آثار را دنبال کرد و قضاوت عجولانه نشود. **❖**

اندیشه‌های نوجوانان در دبیرستان

ذهن مخاطب را از اهداف اصلی تولید برنامه دانست و افزود: نوجوانان در این برنامه به راحتی احساسات و افکار خود را با ما مطرح کرده‌اند. وی آموش را یکی از اهداف اصلی رسانه در تمام دنیا خواند و گفت: در این برنامه تلاش کرده‌ایم تا افراد را نسبت به موضوعات مبتلا به جامعه حساس کنیم، موضوعاتی که بزرگ‌ترها به آن توجه ندارند؛ به همین دلیل نریشنی را برای آغاز برنامه انتخاب کرده‌ایم که با طرح سوال از منطری متفاوت آغاز می‌شود. و سولاتی را مطرح می‌کنیم تا مخاطب گوش به زنگ باشد و توجهش به موضوعاتی جلب شود. وی از تولید ۶۰ قسمت شش دقیقه‌ای خبر داد و اضافه کرد: متأسفانه دبیرستان‌های دخترانه به ما اجازه گفت‌وگو ندادند. متأسفانه جای بسیاری از مسائل دختران در برنامه ما خالی است. موضوعاتی که خاص خود آنهاست و طرح آن در یک شبکه تخصصی مسلمانا بارتاب خوبی خواهد داشت. گفتنی است دبیرستان برنامه‌ای ترکیبی از شبکه سلامت سیماست و در آن دوربین به سراغ نوجوانان مقطع دبیرستان رفته و با آنها در مورد موضوعات گوناگون صحبت می‌کند. عوامل این برنامه عبارتند از تهیه‌کننده: علی اصغر صابئی، طراح و کارگردان: حسن امامی، نویسنده: کوروش علیانی، گوینده: منوچهر زنده‌دل، تصویربرداز: سیدحسن سیدی‌پریشان، تدوینگر: ابراهیم مرادی، گرافیست: محمد کاووسیان و صدابردار: محسن کوزه‌گرکالچی.

به گزارش روابط عمومی شبکه سلامت سیما، «دبیرستان» برنامه‌ای از شبکه سلامت سیماست که در آیتم‌های کوتاه چند دقیقه‌ای سخنان نوجوانان در زمینه‌های گوناگون را به گوش والدین و مربیان می‌رساند.

علی‌اصغر صابئی تهیه‌کننده این برنامه با اشاره به لزوم کاهش اختلاف دیدگاه میان نسل‌های گوناگون گفت: تلاش کرده‌ایم تا صدای نسل جوان را به گوش مربیان و والدن برسانیم. به همین منظور با گروهی از نوجوانان در دبیرستان‌های مختلف در مورد موضوعات گوناگون گفت‌وگو کرده‌ایم.

اختلاف نسل، تنهایی، بلوغ، حسرت از جمله موضوعاتی بود که تهیه‌کننده برنامه به آن اشاره کرد و افزود: سلفی گرفتن، اینترنت، تلوزیون، تفریحات، آرزوها و... از دیگر موضوعاتی است که برای این نسل اهمیت دارد و باید در مورد هر یک از آنها احساسات خود را بازگو کنند.

وی برنامه دبیرستان را دنباله مجموعه «از بچه‌ها آموختن» دانست و افزود: در سری قبل سراغ کودکان دبستانی رفتیم و از آنها خواستیم تا نظراتشان را در مورد موضوعات گوناگون مطرح کنند. اعتقاد داریم این مجموعه بیشتر دیده شد چراکه اصولاً دنیای کودکان جذاب‌تر و شادتر است و واکنش‌های آنها خاص‌تر و دیدنی‌تر است. ولی شبکه سلامت براساس رسالت خود نیازمند نگاهی بلندمدت است.

تهیه‌کننده دبیرستان ایجاد سوال در

جشنواره فرصتی برای تعامل بین نسلی در رادیوست

جشنواره‌ای چند منظوره می‌دانم که می‌تواند بسیار مفید باشد. این جشنواره چند هدف را همزمان می‌تواند دنبال کند. بعد از این جشنواره همیشه شاهد کیفیت برنامه‌ها و روحیه بهتر در همکاران و شاهد بالا رفتن انگیزه‌ها بوده ایم. لبیبی در خصوص سختی‌ها و نکات مثبت کار در رادیو توضیح داد: رادیو بسیار محیط صمیمی‌ای دارد و برخلاف دیگر محیط‌های اداری، بچه‌های رادیو به سرعت با یکدیگر فیق و صمیمی می‌شوند. همه افرادی که سال‌هاست از رادیو رفته‌اند هم این ادعا را تایید می‌کنند. جو و فضای صمیمانه‌ای که در رادیو می‌بینیم به دلیل حضور دائمی بچه‌ها و انجام کارهای تیمی و گروهی است. وی همچنین گفت: یکی از سختی‌های کار در رادیو این است که رادیو رسانه‌ای ۲۴ ساعته است و تعطیلی ندارد و در مناسبت‌ها کارش بیشتر می‌شود. رادیو رسانه‌ای به‌روز و لحظه‌ای است و فرصتی برای این نیست که افراد بگویند بنشینیم برنامه‌ریزی‌های طولانی مدت بکنیم. ممکن است اتفاقاتی مثل سیل پیش بیاید یا انتظار از رادیو این است که به بلافاصله وارد عمل شود و در این زمینه اطلاع‌رسانی و روایای مختلف موضوع را بررسی کند. این مقداری سخت است، اما برکات و نتایج بسیاری برای جامعه‌دارد.

مدیرکل سابق پژوهش‌های رادیو در پایان در پاسخ به این‌که آیا پیشنهادی برای بهتر برگزار شدن جشنواره دارید، گفت: در دورانی که جشنواره شروع شد تجربه‌ای در این زمینه نبود و هرچه پیش رفت جشنواره پربارتر شد. به خصوص زمانی‌که اجاس جهانی صدابه آن اضافه شد مکمل جشنواره رادیو شد و سطح برنامه‌ها بالاتر رفت. در دوره کوتاهی جشنواره رادیو را نداشتیم اما خوشحالم که دکتر شاه‌آبادی تصمیم بر برگزاری دوباره جشنواره گرفتند. خیلی هم نیاز نیست برخلاف تصور برخی از افراد برای برگزاری جشنواره رادیو هزینه‌های سنگین کنیم. پیشنهاد من این است که در جشنواره از همه تفکرها، طیف‌ها، انگیزه‌ها و نوآوری‌ها در جشنواره استقبال کنیم. به افرادی میدان بدهیم که شاید در حالت عادی فرصتی برای عرضه خود نداشته باشند. اگر حرفی یا پیشنهادی دارند ارائه کنند. از پیشنهادات تازه افراد استقبال کنیم.

لبیبی: انتقال تجربیات و تعامل بین این ۲ نسل از برکات جشنواره رادیوست. این ارزشمند است و می‌تواند در ارتقای برنامه‌های رادیویی موثر باشد

مدیرکل سابق پژوهش‌های رادیو، جشنواره را ایجاد فرصت و فضای رقابتی میان برنامه‌سازان دانست تا حاصل تلاش خود را ببینند.

به گزارش جام‌جم، محمد مهدی لبیبی درباره جشنواره گفت: از گذشته‌های دور از زمانی‌که رادیو به عنوان یک رسانه جدید میان مردم تجربه شد، پدیده‌ای به عنوان جشنواره رادیو نداشتیم. از سال ۱۳۷۹ و معاونت وقت رادیو یعنی دکتر خجسته تصمیم گرفته شد چنین جشنواره‌ای راه‌اندازی شود. این جشنواره چند هدف را همزمان دنبال می‌کرد. یک هدف این بود که فضای رقابتی در همکاران ایجاد کند و برنامه‌سازان فرصتی داشته باشند برنامه‌هایشان را ارائه کنند و حاصل زحماتشان را ببینند.

وی افزود: دومین ویژگی جشنواره رادیو این بود که بین شبکه‌های مختلف رقابت ایجاد می‌کرد.

هر شبکه اهداف خاص خود را دارد و ما نمی‌توانیم برای مثال رادیو پیام را با رادیو سلامت مقایسه کنیم، اما جشنواره در عین حال در ساختار برنامه سازی و تولید برنامه‌ها و تنوع برنامه‌سازی‌ها رقابت سازنده ایجاد می‌کرد. در کنار این موارد آنچه بسیار مهم بود، تکریم همکاران بود. همکاران دیده می‌شدند. کسانی که زحمت می‌کشند باید جایی باشند که احساس کنند حاصل تلاش‌هایشان دیده شده و مورد تقدیر قرار گرفته است.

این دکتر جامعه‌شناسی اشاره کرد: تبادل تجربیات یکی از اهداف برگزاری جشنواره رادیوست. افرادی با سوابق طولانی تهیه‌کنندگی یا گویندگی و ... در این جشنواره حضور می‌یابند. افراد تازه‌کار هم البته حضور دارند. این افراد سر پر شور و شوقی دارند اما ممکن است تجربه چندان نداشته باشند. در کنار یکدیگر قرار گرفتن دو نسل رادیویی بسیار مثبت است و برکات بسیاری دارد. انتقال تجربیات و تعامل بین این دو نسل از برکات جشنواره رادیوست. این ارزشمند است و می‌تواند در ارتقای برنامه‌های

رادیویی موثر باشد. مدیر

سابق و اسبق رادیوهای

اقتصاد و سلامت بیان

کرد: درکل

جشنواره

رادیو را